

318 / assolador -a adj. Que
assola.

assolament m. Acció d'as-
solar o d'assolar-se; l'efecte.

o, aterrarar.

assoldament m. Acció d'as-
soldar

assolar v. tr. Arrasar
~~assolar-se~~ ~~assolar~~ Actuar
líquid després el solatge al fons
del recipient

assolar-se v. pron. Retreure's de
la companyia i del tracte de la
gent

assoldar v. tr. Prendre (alquí) a
sou per fer una feina; assempla-
rar un sou (a alquí)

~~assoldar-se~~ v. tr. Prendre (alquí)

assollada f. Acció d'asso-

